

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Europa

Perdudament enamorat de la bella Europa, Zeus es torna toro blanc i concupiscent: segresta la nimfa per endur-se-la al catre. Com ho fan els sanguinaris del terrorisme islàmic. El fotut del cas és que uns individus (i individus) nacionalistes se n'aprofitin passant el rasquet per dividir la bona gent. Aquella que no sap, ni ho vol, que el principi de la fi esclata només amb la declinació del verb: nosaltres i vosaltres. L'estupidesa suprema del nacionalisme que es creu que els altres micos baixen d'una altra figuera. S'ha estrenat el *biopic* existencial, *Stefan Zweig. Adios a Europa*, film de la cineasta germànica Maria Schrader, que ens recorda que cal salvaguardar una Europa sense fronteres ni passaports. Zweig se suïcidava en 1942, convençut que el Hitler nacionalista dominaria el vell continent. Aquí i ara, enllà del *Brexit* anglosaxó, els barrufets del Puigdemont gironí barretina calada, pretenen imitar els insolidaris *british* tot orquestrant una Europa nacionalista, buidada de contingut social. És l'Auca del senyor Esteve, botigueta de vetes i fils al barri. O la nostrada Diada de Sant Jordi, mentida comercial i populista que mai no arribarà a categoria de veritat popular. Aquest diumenge, la ciutadania republicana francesa exercia senderi votant Macron, l'Obama europeu, plantant cara al nacionalisme fronterer. Doncs això.